

[Knud Kristensen.]

min Opfattelse, at man saa ogsaa respekterer den.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som sagde, at Venstre havde særlig Interesse for Færdigvarer, at det har jeg aldrig hørt sige fra Venstres Side. Det, vi har sagt, er, at selv om vi skal tage nogle Færdigvarer, anser vi en udvidet Samhandel for gunstig og formaalstjenlig, men jeg er i hvert Fald af den Opfattelse, at i saa vid Udstrækning, som vi kan faa Raastoffer, vilde det være at foretrække, for det giver Arbejde, baade til Eksporten og ogsaa mere Arbejde ved den Vare, vi fører ind i Landet. Men vi siger tillige, at selv om man skal tage nogle Færdigvarer til Gengæld for de færdige Eksportvarer, er det af Betydning for hele det danske Samfunds Økonomi, og derfor ønsker vi det fremmet i saa vid Udstrækning som muligt.

Saa vil jeg gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, som hævdede den Opfattelse, at i Virkeligheden betød Industriens Beskyttelse gennem Valutakontoret ingen Verdens Ting, at dette er fuldkommen urigtigt, og man kan paapege den ene Industri efter den anden, som ikke vilde kunne have disse gunstige Vilkaar og have disse store Udbytter og Fortjenester, hvis de ikke havde en Begrænsning af Indførselen samtidig. Nu tror jeg, det var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der sagde, at det at beskæftige sig med Industri, enten det var i Praxis eller i Tale, var noget, man fra vort Partis og Landbrugets Side ansaa for en uhæderlig Bestilling eller noget i den Retning. Dette er ganske urigtigt. Jeg anerkender fuldt ud enhver Virksomhed her i Landet, der paa hæderlig og redelig Vis udfører et Arbejde, hvad enten det er Haandværk eller Industri, Fiskeri, Handel eller Landbrug, eller hvad det er. Men jeg siger, der er for Lovgivningsmagten eller Regeringen ingen Grund til at begunstige den ene Erhvervs-gren fremfor den anden og give den Særfordele gennem Beskyttelse fremfor den anden. Det, at vi paapeger, at man gør det, er ikke et Angreb paa Industrien, men et Angreb paa den Politik, som føres, fordi den efter vor Mening baade er urimelig og uretfærdig og, naar man tager hele Samfundets Interesser i Betragtning, ogsaa skadelig.

Nu er der fremført forskellige Ting med Hensyn til Udlandet, og man har sagt, at Hensynet til England forbyder os at udvide Samhandelen med Tyskland. Jeg vil da gerne spørge om følgende: Naar man nu i 1938, som det er oplyst, nægtede Tilladelse til Indførsel baade fra England

og fra Tyskland, er det da saa virkelig Meningen, at man vil sige, at England, hvis vi ikke kan forbyde øget Indførsel fra Tyskland, saa hellere vil lade vore Indkøb i Samhandelen med England gaa ned, end at Indkøbene skal forøges baade fra England og Tyskland, og maaske i noget større Udstrækning fra Tyskland? Jeg vil tro, at England ikke er saa uforstandigt, at det vil skade sig selv for at komme til at skade et Par andre Lande. Naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen siger, at Valget for os staar om, hvilket Land vi vil samhandle med, saa spørger jeg de Folk, som jeg forstaar er enige med ham deri: Naar England nu ikke vil have vore Kreaturer, naar det ikke vil have vore Heste, naar det ikke vil have flere Svin, hvad skulde det saa have imod, at vi leverer dem til Tyskland og tager Varer i Stedet for? Vor Samhandel med England bliver ikke mindre af den Grund; det er notorisk. Hvis vi ikke sælger disse Ting til Tyskland, saa bliver vor samlede Indførsel saa meget mindre, for saa har vi ikke noget at købe for. Kommer vi ikke af med disse Varer, Kreaturer, Heste, Svin, som ingen andre Lande vil have, kan vi købe saa meget mindre, men kommer vi af med dem til Tyskland, saa kan vi købe saa meget mere i Tyskland, uden at vi af den Grund behøver at købe mindre i England. Det er ud fra disse Betragtninger, at vi mener, at denne Begrænsning af Samhandelen og Indkøbet, som notorisk finder Sted baade over for Tyskland og over for England, er en Hemning for hele vor økonomiske Udvikling og ogsaa for en Aflastning af Arbejdsløsheden; derfor er vi mod den. Jeg tillader mig at stille det Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, om han virkelig har den Opfattelse, at England ikke vil have sin Samhandel med os forøget, hvis Tyskland ogsaa skal have det.

Udenrigsministeren (P. Munch): Hele Gentagelsen af vor almindelige Diskussion skal jeg paa dette Tidspunkt ikke komme ind paa, men naar det ærede Medlem direkte spørger, om England ikke vil have forøget Samhandel, naar Tyskland ogsaa skal faa det, saa maa jeg svare, at jeg tror, England gerne vil have forøget Samhandelen, hvis det er muligt af fyldestgøre begge Krav. Men hvor der er Tale om Varer, med Hensyn til hvilke England og Tyskland i meget væsentlig Grad konkurrerer med hinanden, ønsker man naturligvis ikke i England at blive trængt tilbage ved, at der bliver en almindelig Adgang, saaledes som der var det før Kontrollen for Danmarks Vedkom-